

DE ONTMIJNER

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE
VERBROEDERING DER BELGISCHE ONTMIJNERS

AGENDA - AGENDA - AGENDA

ALGEMENE VERGADERING VERBROEDERING

Zoals elk jaar zal de algemene Vergadering plaatsvinden te Heverlee en dit op 05 Juni 92.

Alle details zullen u medegedeeld worden in de volgende nieuwsbrief.

AFGIFTEKANTOOR : TERVUREN
1STE TRIMESTER
MAART 1992

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
BERGES A.
LIVINGSTONELAAN 22
3080 TERVUREN

INHOUDSTAFEL

1. DIVERSE MEDEDELINGEN
2. 11 NOVEMBRE 1934 (gedicht)
3. DIVERSE MEDEDELINGEN
4. BLUE LODGE (3)
5. DE PERZISCHE GOLF
6. STAVELOT IN DE OORLOG 40/45
7. SOLIDARITEIT
8. COMMANDANT VANDER MAST IN JOEGOSLAVIE
9. COMMUNICATIEPROBLEMEN
10. TE LEZEN
11. PRIVE-VERZEKERINGEN VAN MILITAIREN OP ZENDING
GESTUURD IN CONFLICTGEBIEDEN

DIVERSE MEDEDELINGEN

Terugbetaling van hoorapparaat

Een recente aanpassing van de reglementering biedt aan het ziekenfonds de mogelijkheid om met terugwerking op 1-1-91 twee gehoorapparaten met een stereofonisch effect terug te betalen. De terugbetaling van een tweede gehoorapparaat werd vroeger ten laste genomen door het Rijksfonds voor Sociale Reclassing van Mindervaliden. Dit fonds bestaat niet meer sinds 1-1-91 en alle geneeskundige verstrekkingen voor de functionele revalidatie werden door het Riziv overgenomen.

Terugbetalingsvoorwaarden:

Het voorschrift moet steeds uitgaan van een neus, keel en oor specialist.

Proefperiode

Een test van uw gehoor en het opstellen van een toonaudiometrie moet de gehoorprothesist in de mogelijkheid stellen een aangepast toestel af te leveren. Een proeftoestel mag gedurende 14 dagen door de patiënt worden uitgetoet. Wanneer er uiteindelijk geen toestel wordt afgeleverd na de test, mag de gehoorprothesist een kleine forfaitaire tegemoetkoming aanrekenen aan het ziekenfonds. Een geconventioneerde verstrekker mag geen supplementen aanrekenen aan de patiënt. De kostprijs van een hoorapparaat kan hoger liggen dan de terugbetaling. De terugbetaling is kleiner als de verstrekker niet geconventioneerd is. De vernieuwingstermijn tenslotte is vastgesteld op 5 jaar; of op 3 jaar voor kinderen jonger dan 12 jaar.

Aarzel niet uw ziekenfonds te contacteren voor informatie omtrent de terugbetalingstarieven.

Speciaal telefoontarief voor slechthorenden of voor mensen die een laryngectomie hebben ondergaan

Sinds 1 september 1991 kunnen bovenstaande personen een vermindering krijgen voor zonale en interzonale telefoongesprekken. Ook ouders en grootouders kunnen van dit tarief genieten als de telefoonaansluiting op hun naam staat en hun inwonend kind of kleinkind voldoet aan de medische voorwaarden. Het aanvraagformulier is te verkrijgen bij de R.T.T.

Leuk uiteinde voor gepensioneerden uit openbare diensten

De pensioenen voor mensen uit openbare diensten zijn in november verhoogd. We kunnen dit bericht moeilijk onder de titel "goed nieuws" brengen, want de administratie heeft een enorme achterstand opgelopen. Op de 273.000 gepensioneerden die uitbetaald worden door het ministerie van Financiën, hebben er amper 214.000 (78%) effectief de verhoging gekregen waarop ze sinds 1 januari 1990 recht hebben, en slechts 174.000 (63%) de extra centen die ze sinds 1 november 1990 moeten krijgen

DIVERSE MEDEDELINGEN

OVERLIJDENSBERICHTEN

Met grote droefheid moeten wij u het overlijden melden van onze kameraad:

Mr. ANSEEUW H., overleden op 18 februari 1992 (Sectie WEST-VLAANDEREN)

Mr. LAEVEREN, M. (Sectie BRABANT)

HERINNERING : BETALING BIJDRAGEN

De Nationale Secretaris DRINGT ER OP AAN dat u uw bijdrage stort op het rekeningnummer dat met uw sectie overeenkomt :

NATIONAAL	: 210-0257747-70
BRABANT	: 000-0817353-31
HENEGOUWEN	: 000-0181949-74
LUIK	: 000-0790211-49
WEST-VLAANDEREN	: 385-0062695-96
OOST-VLAANDEREN	: 000-0150164-08
O.A.D.	: 001-1357579-43

Bij voorbaat dank !

DIVERSE MEDEDELINGEN

Nieuwe parkeerkaart voor gehandicapten

Ingevolge Koninklijk Besluit van 29 juli 91 (Staatsblad 20 aug 91) zullen voortaan nieuwe normen toegepast worden voor de uitreiking van nieuwe parkeerkaarten.

De bestaande kaarten blijven geldig tot 31 dec 1996. De nieuwe kaarten zijn slechts geldig voor 10 jaar.

Voorwaarden

Een handicap van 80 % (in plaats van 60 % vroeger) zal moeten worden vastgesteld.

Uitzonderingen :

- blijvende handicap van ten minste 50% indien deze toe te schrijven is aan de onderste ledematen.
- blijvende vermindering van de graad van zelfredzaamheid (minstens 12 punten)
- personen volledig verlamd aan bovenste ledematen (of amputatie)
- burgerlijke of militaire oorlogsinvaliden van minstens 50%.

Aanvragen

- Door oorlogsinvaliden en militaire invaliden in vreedstijd aan : Ministerie van Financiën, Bestuur der Pensioenen, Jan Jacobsplein 10, 1000 BRUSSEL.
- Door burgerlijke oorlogsinvaliden aan : Ministerie van Volksgezondheid, Bestuur der Oorlogsgetroffenen, Luchtscheepvaart-square 31, 1070 BRUSSEL.
- Door alle andere gehandicapten aan : Ministerie van Sociale Voorzorg, Dienst gehandicaptenbeleid, Zwarte Lievevrouwstraat 3C, 1000 BRUSSEL.

Gratis reizen met "de lijn"

De Tram- en busmaatschappij voor het Vlaamse Gewest verleent sinds 1 jan 91 aan gehandicapten die niet alleen kunnen reizen, een kaart voor begeleider. De persoon die de gehandicapte vergezelt, kan daarmee gratis reizen. De kaart is strikt persoonlijk en wordt gratis uitgereikt.

Voorwaarden : -wonen in het Vlaamse Gewest
 -visuele handicap van meer dan 75% of een handicap in de onderste ledematen van meer dan 50% invaliditeit

Inlichtingen en Aanvragen: Provinciale zetel : "De Lijn"

Europese seniorenkaart

De EG-commissie wil een Europese Seniorenkaart instellen. Hiermee zouden in de toekomst alle 60-plussers in alle lidstaten van de Europese Gemeenschap kunnen genieten van dezelfde voordelen qua openbaar vervoer en culturele activiteiten als de plaatselijke senioren.

11 Novembre 1934

Chers anciens combattants, puisque j'ai cet honneur
D'être au milieu de vous pour fêter la victoire,
Je lèverai mon verre avec joie et ferveur,
Aux Héros de 14, à nos glaneurs de gloire.

Quand sonne à mes clochers l'heure d'anniversaire,
Avec le même émoi, malgré l'envol des ans,
Et frissonnante encor, la Nation tout entière,
S'incline vers les morts, salue les vivants.

Toute, dans un élan, ardent et unanime,
Pour lui avoir rendu son sol et ses foyers,
Pour avoir consenti le sacrifice ultime,
Elle vous dit "Merci" et tresse des lauriers.

La Belgique a inscrit notre mâle vaillance,
Au pesant livre d'or qui porte son blason,
Et devant cette page, observant le silence,
Elle reste anxieuse et scrute l'horizon...

Elle appelle ses fils à la jeunesse ardente,
Elle appelle ceux-là, aux belles illusions,
Et, leur montrant du doigt la page débordante,
De sublime courage, d'héroïques actions.

Elle dit gravement des noms en litanie...
"Liège, Namur, Dixmude, Lombardzijde, Nieuport,
"Ypres, l'Yser, Houthulst et la plaine infinie,
Qui s'en va vers la mer...témoin de notre effort.

Elle dit...Tristement, les dons de soi "suprêmes,
Qui dorment côte à côte, au vaste champ d'honneur,
Leurs seuls noms, sur le marbre, évoquent des poèmes,
Les vies des héros données de tout coeur!

Elle dit fièrement, les "En avant" sublimes,
Face au feu, à la mort! Vos élans généreux,
Génie, artillerie et régiments de lignes,
Vos marches malgré tout, et vos combats fameux.

Et des deux bras levés, bien haut, pour faire un trône,
Dans un élan subit, allant vers le soleil,
• La Belgique, aujourd'hui nous montre une couronne,
• Un emblème royal d'un éclat sans pareil.

Oui, vous l'avez connu, Celui-là que l'histoire
A marqué d'un cachet, ceint d'un glaive brillant,
Car Il fut avec vous pour cueillir la victoire,
Car Il fut près de vous, à chaque jour sanglant.

Albert le Grand n'est plus, mais les vertus nous restent,
Qu'en sa chère Belgique, Il trouve un doux repos!
En souvenir du Roi, Messieurs, faisons le geste
Du soldat qui salue un Chef et un Héros!

Jurons à Léopold, en gardant la mémoire,
Profond attachement, inébranlable Foi;
Le fils du Chevalier accroche un peu de gloire
Et d'âme de son Père, au sceptre de nos Rois.

Dans un discours tout proche, en phrases énergiques,
Il est révélé preux, hardi et clairvoyant.
Certes, l'heure n'est pas aux luttes politiques,
L'Union fait la Force et les peuples plus grands.

Hardi! Dans le sillon de notre dynastie
Serrons les rangs, Messieurs, et vous, mes chers anciens,
Pour garder l'unité de toute la Patrie,
Sous le même drapeau, sur les mêmes chemins.

Aux jeunesse sans guide et qui cherchent la route,
Tendez la main amie! Et nos bras mutilés,
Feront rougir les fronts des têtes en déroute
Les coeurs se souviendront des devoirs oubliés.

Quand, du cerveau germain sortira la vengeance,
Du pesant livre d'or qui porte son blason,
La Belgique ouvrira la page du silence,
Répétant à ses fils, un à un, chaque nom.

Pour qu'évoqués par eux, tant de jours de souffrance,
Tant d'héroïsmes purs, tant de graves leçons,
Servent de testament, que vos crânes vaillances,
Leur montrent de chemin qui vainc et qu'ils suivront!

Marie-Louise LAROCHE

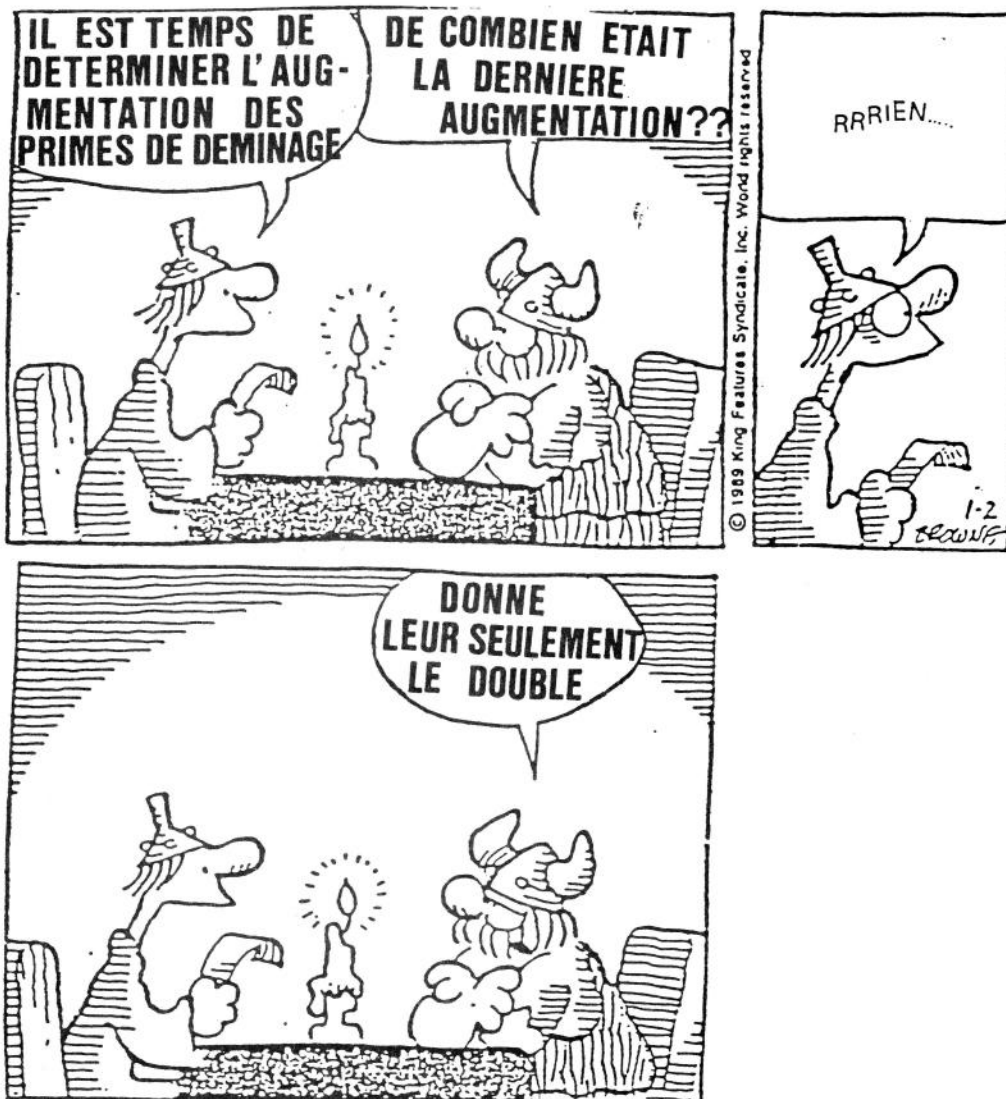
DIVERSE MEDEDELINGEN

GOUDEN BRUILOFT

Op 25/01/92 vierden wij de gouden bruiloft van de Heer en Mevrouw Andre en Elisabeth HOORELBE - BOGAERT (Sectie West-Vlaanderen). Onze oprechte gelukwensen.

SECTIE WEST-VLAANDEREN

Vakantie en ontspanning.
Van 21 tot 28 juni 92.
HAUTE SAVOIE (FRANKRIJK)
Vol pension. Excursies Europ Assistance
Chauffeur. Prijs alles inbegrepen 17.400 BF
Zich wenden tot de sectie.
Tel. 051/701834

BLUE LODGE

(zending ODLM naar IRAK van 03 tot 20 juni 91)

(Deel III)

Vrijdag 07 juni

Opstaan om 06.00 Hr. Toilet maken. Het water bevindt zich in een tankwagentje. Linnen waskom, voor hen die hun spiegeltje vergeten hebben is het geen fluitje van een cent om zich in deze omstandigheden te scheren. Maar nood maakt vindingrijk, de achteruitkijkspiegels van de voertuigen zijn er ook nog.

De temperatuur is behoorlijk aangenaam. Wanneer er een briesje staat, zijn er geen insecten die ons het leven zuur maken. Bij windstil weer daarentegen, is er een zwerm kleine vliegjes die ons letterlijk aanvallen, zij dringen zich langs overal naar binnen: de neusgaten, de mond...overal. Maar zodra de wind opsteekt, verdwijnen ze, zonder twijfel meegesleurd. We wensen ze een goede reis...naar de maan!

De toiletten zijn eerder primitief. Een diepe put met een kist er bovenop, waarin broederlijk naast elkaar drie openingen zijn gemaakt. Rond het geheel is een dekzeil opgesteld. Vervelend, want dit is nu precies de plaats waar de meerderheid van de Belgen een beetje intimiteit verlangt, vooral omdat velen onder ons last hebben van dysenterie. De weg naar de toiletten wordt dan ook vlugger afgelegd dan die naar de keuken!

Om 08.00 Hr, briefing van de Comd van het Bg Det. Korte dagelijkse speech die ons eraan herinnert dat wij op humanitaire zending in Irak zijn, dat onze wapens versiering zijn, dat wij in de dorpen met de nodige voorzichtigheid dienen rond te rijden enzovoort... Voor de Koerden bestaat de wegcode nochtans niet! Hun voertuigen rijden altijd tegen grote snelheid, bij voorkeur rechts, zigzaggend tussen de ezels, de voetgangers, de kinderen. Een ware anarchie die meer aan argeloosheid is te wijten dan aan kwaad opzet. De maximaal beschikbare ruimte in de voertuigen wordt altijd benut...overbenut. Daar waar de constructeur plaats voorzag voor 5 passagiers, zien de Koerden plaats voor 8, of als het nodig is nog meer! En dat niettegenstaande het feit dat er tussen de passagiers een paar bijzitten die helemaal niet zo mager zijn...! De repatriëring vanuit het gebergte van Iran gebeurt meestal met behulp van vrachtwagens, waarvan de laadbak gevuld is tot het maximum. De mensen zijn er zowat verticaal ingeplant, zoals witloof in een bed. Op die manier zijn 60 tot 70 personen opgehoopt. Een weinig comfortabele reis lijkt het mij, bovendien nog gevaarlijk en kostelijk ook. Sommigen slaan er zeker goede winst uit...

Wij hernemen onze triage en op het vermelde uur is de halve sectie Franse Genie ter plaatse, met een voertuig speciaal ingericht om munitie te transporteren (er ligt een bed van zandzakjes in). Zoals overeengekomen geven wij een kleine briefing: de veiligheid staat voorop. Een ontmijner houdt toezicht op het laden en het opruimen van de munitie in de laadbak van de vrachtwagen, een andere ontmijner op het ontladen van de voertuigen. De handelingen verlopen in een goede sfeer, maar toch uiterst ernstig. Alle munitie ZONDER veiligheid zal later door ons vervoerd worden. Daarvoor zullen we een voertuig van het Bg Det nodig hebben.

Om 12.00 Hr moeten de Fransen ons verlaten, want zij hebben nog een andere opdracht te vervullen. Hun hulp werd door ons echter zeer op prijs gesteld.

We keren terug naar het kamp waar ons een groentenmacedoine (uit blik) wordt opgediend, met een doosje makreelfilets. Op dat moment is het 45° in de schaduw!

De medische dienst van het Centraal Ziekenhuis vraagt onze aanwezigheid in de operatiezaal, om de hand van een kleine jongen te radiograferen. Hij werd gewond door een granaatscherf. We verwittigen de kok dat we niet op tijd zullen terugzijn voor het avondmaal. Hij verzekert ons dat onze maaltijd bewaard zal worden in de bussen die zich op een aangeduide plaats zullen bevinden...Ok, dat is dan ook weer in orde!

Wij ontlenen een Belgisch voertuig dat door ons ingericht wordt met zandzakjes. We verwijderen in kleine hoeveelheden de munitie ZONDER veiligheid. Een moeder is zo blij de laatste munitie uit haar omgeving te zien verwijderen, dat ze ons als uitdrukking van haar tevredenheid 3 broodjes aanbiedt. Het zijn platte broodjes, zonder gist, net wat groter dan een pannekoek en gebakken op een platte steen. We durven niet te weigeren, uit schrik het vrouwtje te kwetsen. U moet ons begrijpen, haar kledij ziet er niet al te proper uit... Het brood ruikt nochtans verschrikkelijk lekker! We staan even te twifelen, maar kom, laat het ons toch maar proberen...! Het smaakt voortreffelijk! Toen de brave vrouw ons zo tevreden zag glimlachen, moet zij in zichzelf wel een beetje met ons gelachen hebben. De mensen zijn hier echt vriendelijk, alleen maar spijtig dat wij geen woord Koerdisch spreken en zij geen woord Engels. Hoe moeten we haar bedanken? Plots hebben we een idee! We hebben een polaroid bij ons, dus waarom nemen we geen kleine foto van haar met haar kinderen? Met heel wat gebarentaal slagen we erin hen allemaal te verzamelen en we nemen de foto. Wanneer de foto uit het toestel komt, geven we hem aan haar. In dit stadium staat er natuurlijk nog niets op, en ze bekijkt het blanco vierkant dan ook maar met een sceptische blik, zo denkend van: "Wat heeft die hier in mijn handen gestopt?". Maar naarmate de afdruk duidelijker wordt, worden haar mond en haar ogen steeds groter en groter, oh, oh! Maar plots...wat een ramp. Een hele troep kinderen springen op ons af en eisen met grote, krachtige gebaren ook een foto op! Maar...de jongens willen niet dat de meisjes samen met hen op de foto staan! Dat gaat slecht aflopen, de knapen zijn allesbehalve zacht voor elkaar! En ook al zetten we onze keel luid open, het volstaat niet om rust in de gelederen te brengen. Om hen uiteindelijk kalm te krijgen moeten we een volledige film opofferen, foto's nemen per groep, per familie enzovoorts...Het intermezzo belette ons niet om 923 stukken munitie te verwijderen (mortieren, geweergranaten, raketten).

Om 18.00 Hr zijn we in het ziekenhuis. Een jongetje van 4 à 5 jaar wacht op ons met zijn grootvader. De chirurg legt ons uit wat hij nodig heeft. We nemen meerdere radiografies, maar de hand van het jongetje is te dun of ons toestel is te krachtig om goeie resultaten te boeken. De foto's maken de weefsels niet zichtbaar en een vinger moet dan ook geamputeerd worden. Ontgoocheld verlaten we het ziekenhuis. We rijden naar het kamp waar ons avondmaal zou moeten wachten...

Aangekomen in de keuken, staan 2 bussen op de overeengekomen plaats. Maar ze zijn volledig leeg! Geen nood echter, want een beetje verder staan er nog 2 bussen, boordevol! Het eten is wel niet meer warm, maar laten we er toch maar aan beginnen. Vlaamse karbonade met rijst! Iedereen heeft zich al bediend als er plotseling iemand de opmerking maakt dat er maar weinig variatie in het menu zit. Want hadden we gisterenavond ook al eens niet hetzelfde gegeten? Potverdorie! Dit eten is al 24 uur oud, de bussen werden gisterenavond niet geledigd! Onze eetlust is in één klap helemaal verdwenen, en we verkiezen dan maar onze veldkoekjes op te eten.

De kok voelt zich niet verantwoordelijk voor de hele toestand, het leegmaken van de bussen is zijn bevoegdheid niet, maar als we ook maar één hap ervan hadden doorgeslikt, hadden ze ons kunnen naar huis sturen in een body bag.

Zaterdag 08 juni

Bevelsovername bij de Franse Genie. De Cdt SANICHAM keert terug naar Frankrijk. Hij heeft slechts de interim waargenomen gedurende de penibele missie van Kapt CASTILLE. Deze heeft het lichaam gerepatrieerd van de AdjtChef die gedood werd in een mijnenveld in Noord-Irak, amper 4 dagen voor onze aankomst. Wij ontmoeten de Kapt CASTILLE en zijn 2 adjuncten, de Adjt ADANALIAN en MOULANIER.

Na deze eerste kennismaking voelen wij ons onmiddellijk aanvaard. Van deze rustdag profiteren we om de was te doen.

Zondag 09 juni

Wij kunnen de aanwezigheid van de 130mm obussen in het midden van het basiskamp, niet langer verdragen. Ze liggen allemaal bedolven onder het puin van de bunker.

We vatten ons werk aan onder het afkeurend oog van een verantwoordelijke van het kamp. Deze begrijpt niet waarom obussen die niet ontploft zijn verwijderd moeten worden. Maar ze liggen daar ZONDER veiligheid! Ze worden één per één verwijderd, nadat ook het puin stuk voor stuk werd verwijderd.

De zon staat blakend aan de hemel, en de handschoenen worden dan ook heel vlug brandend warm. Na 4 uur hard labeur hebben we 75 stuks opgeruimd, allemaal 130mm obussen, allemaal springstof. Elke obus weegt zowat 43 kg...Alle hulzen die we terugvinden zijn uiteengereten, en we hergroeperen ze in een kuil die gegraven werd om de bedieners van een stuk artillerie te beschermen. Maar dat is niet alles; nu de obussen zomaar aan de oppervlakte liggen, moeten ze vlug worden verwijderd, want er zijn heel wat nieuwsgierigen op souvenirjacht. Een liefhebber wordt betrapt terwijl hij bezig is het veiligheidshoedje van een buis los te schroeven. Hij begrijpt helemaal niet waarom wij zo mopperen.

We hebben allesbehalve stil gezeten vandaag. We gaan dan ook slapen met een gerust hart...

Maandag 10 juni

Wij hebben een afspraak met Adjt ADANALIAN in het kamp van de 17de RGP. Er werden ergens in een kamp grote mortieren gesignaleerd. We spreken af met een Peletonschef van het 3de RPIMA (Regiment van parachutisten en infanteristen van de ZM). We verlaten deze zone die permanent door de Franse troepen wordt gecontroleerd. Na enkele kilometers verlaten we de enige

geasfalteerde weg en begeven ons op aardewegjes. De Para's van het RPIMA hebben de wegen afgebakend. Het spookbeeld van geïsoleerde mijnen verdwijnt niet uit de gedachten van onze escorte, logisch overigens, want zij hadden er al verlies door geleden.

Na enkele honderden meters te hebben afgelegd, merken wij in de natuur afbakeningslinten. Achterin kleine sleuven vinden wij de mortieren. Het zijn Russische 120mm mortieren, klaar om afgevuurd te worden. We brengen ze weg naar de stockagezone. Het RPIMA wijst ons op de aanwezigheid van andere munitie. Grote raketten, wordt er gezegd. De zone wordt wel niet precies bepaald en onze speurtochten zijn allemaal tevergeefs. We zullen moeten wachten op de terugkeer van de Peletonschef die ze heeft gezien. Deze is vertrokken om samen met zijn mannen te gaan patrouilleren in het gebergte, maar vooral om de Irakezen duidelijk te maken dat ZIJ het terrein bezetten. Zodra hij terug is, binnen een dag of twee, drie, zullen we ervan op de hoogte gebracht worden.

Dinsdag 11 juni

Op de stockageplaats neemt de tonnage toe. Wij moeten een gepaste vernietigingszone uitkiezen. De omgeving wordt aan een grondig onderzoek onderworpen: we hebben absoluut een terrein nodig dat ons zou toelaten ten minste de gewapende buizen of die zonder veiligheid te vernietigen. Ook de afgeschoten of beschadigde munitie moet heel dringend worden opgeruimd. De buizen zonder veiligheid moeten eerst tot ontploffing worden gebracht. Het terrein is overal hard en droog, zodat het op deze plaats onmogelijk is. De grond is onvoldoende bewerkbaar. Op de kaart ontdekken we een klein beekje. We besluiten daar even een kijkje te gaan nemen. We rijden erheen en tot onze verrassing is daar wel losse grond die bewerkbaar is. Er liggen wel wat stenen. De Fransen zijn verbaasd ons schop, spade en houweel te zien bovenhalen. Ogenblikje, dappere Belgen! Wij gaan jullie een graafvoertuig ter beschikking stellen, morgen zal U het hebben. We laten onze "primitieve werkmiddelen" achter en keren terug naar ons kamp. Een kleine anecdote nog, en uit vriendelijkheid zullen we niet vermelden over wie het gaat. De betreffende jongeman werd door een natuurlijke behoefte gedwongen zich even naar het toilet te begeven. Aangezien het kamp onvoldoende veiligheid biedt, besluit hij zijn wapen mee te nemen. Enkele minuten later duikt onze jonge vriend terug op...erg gehaast! Hij neemt de metalen sluitstang van zijn koffer mee terug naar de plaats waar hij vandaan komt, zonder een moment te verliezen. Zijn holster is in de k... gevallen. Het was voor hem dus van het allergrootste belang terug op het toilet te zijn voor iemand anders ook... Gelukkig! Hij slaagt erin zijn holster door middel van zijn sluitstang uit de k... te vissen en die onmiddellijk te wassen in het water van de rivier die langs het kamp loopt. Als meesterkraai, oordeelde hij, dat men hem dat geen tweede keer zou lappen. Zijn holster...die zou hij voortaan in de hand houden!

Wordt vervolgd

Vertaling: J. Depoorter
Tekstaanpassing: Y. Labeeuw

17 Januari 1992

Een jaar reeds sedert het grote vertrek naar de Perzische Golf...

De auteur van deze lijnen is één van de talrijke matrozen die op 27 december vertrokken om de collega's aan boord van de mijnenjagers Myosotis en Iris te vervangen. Wij waren voorbestemd om de bemanning op de Myosotis af te lossen.

De laatste dagen voor ons vertrek waren dagen van praktische voorbereidingen, en van afscheid nemen van de familie. Onze reis naar het Nabije Oosten moest in principe 4 maanden duren, maar de toekomst zou ons daar meer over moeten leren. De crisis begon inderdaad sedert enkele weken te verergeren en niemand wist op dit moment hoe in deze crisis een eervolle oplossing voor iedereen zou gevonden kunnen worden, en zonder nutteloos bloedvergieten.

De dag van afscheid van onze dierbaren brak aan, en in de namiddag van de 27ste december kwam ik op de luchthaven van Oostende aan, waar de Boeing van de Luchtmacht ons om 16 uur naar onze bestemming zou brengen. De sfeer in het cafetaria van de luchthaven was niet erg intiem. Meerdere televisiestations en journalisten van de verschillende sensatieblaadjes waren natuurlijk ook van de partij. Enkele onder hen waren erg sympathiek maar dikwijls indiscreet: ze stelden bepaalde vragen die, gezien de omstandigheden, echt niet op hun plaats waren. Dan volgden de doortocht langs de vertrekhal, de inscheping in het vliegtuig en het opstijgen met als bestemming het Nabije Oosten dat in niets zou gelijken op het Nabije Oosten uit de bioscoopfilms.

Na een vlucht van meerdere uren boven de Middellandse Zee en enkele uren boven het vasteland, kwamen we te Dubai aan. Enkele douaneformaliteiten deden ons slechts een minimale vertraging oplopen. Na een kort traject tussen de luchthaven van Dubai en de Dubai Dry Docks waren we blij onze schepen te zien. Ongeveer honderd matrozen die in enkele minuten ontschepen moet op de havenpatrouille zeker een grote indruk hebben gemaakt. Onze collega's, die wachtten om terug te keren naar België, verwelkomden ons hartelijk. Natuurlijk was de sfeer volledig verschillend; zij die toekwamen zouden misschien actief aan het conflict moeten deelnemen, de anderen konden het conflict verlaten. Na enkele uren van rust voor de piloten, vertrok de Boeing opnieuw richting België, met onze collega's die in blijde verwachting leefden straks hun familie weer eens terug te kunnen zien. 's Anderendaags, de 28ste december, kwamen nog 130 matrozen aan om de bemanning van de Zinnia af te lossen. Op de 31ste december hebben we de zaal van een hotel gereserveerd om een oudejaarsparty te vieren. Een uitstekende methode om elkaar wat beter te leren kennen, ook met het oog op een betere samenwerking. Goede sfeer, 'n goed jaar!

Na een week van onderhoudswerken staken we van wal om onze training voor het mijnenjagen aan te vatten in de Golf van Oman. Het was noodzakelijk om zich aan te passen aan de omgeving die erg verschilde van onze eigenste Noordzee, die we zo gewoon zijn. De 13de januari kwamen we aan te Tujeirah. Water, brandstof en voedsel voor enkele weken werden ingedaan om de training verder te kunnen zetten. Op deze aanlegplaats greep een gebeurtenis plaats die het verloop van de geschiedenis zou gaan veranderen. Na de enkele maanden van economische blokkade, van politieke discussies zonder eind tussen de verschillende bondgenoten en Irak en met als inzet de bevrijding van Koeweit, beslisten de groten van deze aarde geweld te gebruiken tegen Sadam Hoessein, boegbeeld van de hedendaagse Islam. Op 17 januari, om 0 uur GMT precies, ging operatie "Woestijnstorm" van start. Er werden bombardementen uitgevoerd op Bagdad en op militaire basissen in Irak en in Koeweit. De eerste 12 uur werden meer dan 1300 vluchten uitgevoerd. We vernamen het nieuws op de televisie (CNN). Deze zender was ons rechtstreeks contactmiddel met de buitenwereld gedurende meerdere weken. We waren er erg gelukkig mee wat bewijst dat serieuze journalisten nog altijd bestaan (maar in een veel te klein aantal, naar onze bescheiden mening).

Ziezo, de teerlingen waren geworpen, maar de vragen bleven: zou het een beperkt conflict worden, een klein warm punt op de wereldbol, of zou het het begin zijn van een conflict op wereldschaal tussen het westen en de Islam landen? In het begin ging het natuurlijk slechts om Irak. Maar in deze regio waren meerdere landen PRO-Irak, en ze zijn het nog altijd. (Vooral dan de meer begunstigde lagen van de bevolking).

En wij, ongeveer 220 Belgische matrozen, waaronder verschillende miliciens die zich vrijwillig aangeboden hadden, wij waren daar, en we wisten helemaal niet wat de toekomst ons zou brengen. Welke beslissingen zouden onze politici nemen? Zouden we moeten deelnemen aan het opruimen van de mijnenvelden en daardoor de vrije doorgang van de zeeën verzekeren? Aan boord van een schip is dat één zaak, maar in oorlogstijd is dat nog een heel andere zaak....

Wordt vervolgd

Opgesteld door Lt DANDOIS

Vertaling: J. Depoorter
Tekstaanpassing: Y. Labeeuw

STAVELOT TIJDENS DE OORLOG 40/4521 DECEMBER

De nacht van de 20ste op de 21ste blijft alles relatief rustig, maar tegen 4 uur 's morgens wordt er plots alarm geslagen: de grenadiers van het 1ste Bn van RICHTER hebben opnieuw het order gekregen tot de aanval over te gaan, kost wat kost! Ze zijn in de Amblève geslopen net tegenover de leerlooierijen van de NV, ter hoogte van de melkerij. Geen makkelijke taak, het ijskoude water komt hen tot aan de middel. Zodra de schutters van het 117de onafgebroken beginnen te vuren, worden ook lichtpijlen afgevuurd om de sector te verlichten. Het resultaat is niet overtuigend en daarom steken de Amerikanen een gebouw in brand op de linkeroever (volgens het rapport stak sergeant SPIRE zelf het gebouw in brand). De strijd wordt snel een bloedig tafereel waarin de Duitsers afgemaakt worden als een vlucht eenden, praktisch iedere kogel treft doel. Zowat 150 SSers komen in het ijskoude water om.

MALMEDY is om 4 uur 's morgens ook nog in een dikke mist gehuld, als SKORZENY met zijn 150ste Pantser Bg de brug van WARCHE bestormt. De WARCHE wordt door de pantsers van deze brigade snel bereikt, maar daar botsen ze plots op soldaten van het 120ste (K-companie), het 99ste (B-companie) en van het 823ste (tank destroyers). Er volgt een confrontatie die zes uur duurt, en waarbij soms lijf aan lijf gevochten wordt. Na het bombardement door het 113de te NEUVILLE-FRANCOCHAMPS en na het inzetten van de geduchte "nabijheidsbuizen" (een totaal nieuw wapen), moeten de SSers rond 10-11 uur hun voertuigen prijsgeven en graven zich in nabij het gehucht FALIZE. Daar wachten ze de duisternis af om zich terug te kunnen trekken. De brigade van SKORZENY komt op deze manier aan haar einde als doeltreffende gevechtseenheid.

Om voorbereid te zijn op elke nieuwe dreiging voor MALMEDY, laat het Amerikaans HQ zijn lichte reservetanks van de D-companie van het 743ste (tankisten) geplaatst te STER-FRANCOCHAMPS overbrengen naar BURNENVILLE, waar ze in verhoogde staat van paraatheid worden gehouden bij een compagnie van het 99ste.

Het oostelijk front van STAVELOT is ook in een dichte mist gehuld, maar dat belet de Amerikanen niet om 8.30 h een georganiseerde aanval op te zetten. LOVELADY valt aan vanuit PETIT-COO, en lanceert een groepje SHERMAN-tanks van de D-companie op de oude hobbelige weg THIER DE COO richting PARFONDRUY. De L compagnie die vanuit ROANNE is vertrokken, valt STER aan. De I compagnie van het 117de verspreidt zich van BORZEUX tot RENARDMONT en verzorgt het contact met de vooruitgeschoven linies van het 117de, die reeds in hinderlaag liggen op het Fort voor de boerderij BODSON. Een hevige weerstand ontwikkelt zich te RENARDMONT, waar zich op zijn minst 2 pantsers bevinden dicht bij de brug over de PARFONDRUY. De anti-tank kanonnen van het 823ste ondersteunen echter de fusiliers en de SSers worden huis per huis teruggedrongen. Om hen echter uit de boerderij van SONVEAU te krijgen moeten vlammenwerpers worden ingezet, en dit ten koste van de boerderij, die de vlammenregen niet weerstaat en onmiddellijk in lichtelaaie schiet.

STER wordt zonder slag of stoot veroverd, maar het geweervuur houdt de hele dag aan in de hagen en de bosjes van de omgeving, vooral dan aan de kant van de MAZURES boerderij, die slechts tussen 13 en 14 uur door de Amerikanen wordt bereikt en bevrijd wordt van Duitsers. Terzelfdertijd moeten de Shermans van LOVELADY echter ter plaatse blijven trappelen, ze stuitten namelijk op vijandelijkheden aan de villa "L'EPILOGUE", net voor PARFONDRUY. Het accuraat vuur van de Duitse Artillerie dat te WANNE is opgesteld en de verbeterheid van de SSers, speelt hier een grote rol.

Nog op hetzelfde moment wordt aan de kant van TROIS-PONTS, de E-companie van het 505de parachutisten aangevallen. Zij vormen het bruggehoofd en krijgen rond 11 uur een aanval van het 3de bataljon van het 1ste regiment SSers te verwerken. Deze laatsten zijn uitgerust met een paar krachtige pantservoertuigen en getrokken 105mm kanonnen. De 8 parachutisten die als voorpost fungeren, slagen erin met een bazooka een "bizon" jachtkanon uit te schakelen, maar worden even later toch gevangen genomen of gedood. De linie van de airbornes wordt snel doorbroken en ingenomen door een hele stroom grenadiers die boom per boom vorderen, in dekking. De I-companie wordt dringend ter hulp gestuurd aan de rechterkant van de E-companie, en de 456ste artillerie ontketent een hevig vuur tegen de aanvallers op de hoogte van BODEUX. De parachutisten trekken zich in kleine groepjes terug en dynamiteren de brug van het station. Hierdoor is de weg voor de pantsers geblokkeerd. Een 57mm anti-tank kanon, haastig neergezet op de vernielde bovenbouw van de brug over de Salm, houdt niet lang stand tegen het accuraat vuur van de Duitsers die zich hebben opgesteld langs de ringvormige weg op de heuvel net boven het station. Luitenant WURTICH, die dit kanon bedient, wordt op zijn post gedood;

Het order tot terugtrekken wordt gegeven in de late namiddag, en het station moet worden prijsgegeven onder druk van de vijand. De gelukkigen kunnen de SALM nog oversteken langs de brug, de anderen moeten ploeterend het water door. De meeste airbornes tuimelen trouwens rechtstreeks van de heuvel het water in. De grenadiers steken ook de SALM over en zitten de Amerikanen op de hielen, de strijd is verward maar resulteert even later in een hevig vuurgevecht tussen de huizen op de linkeroever van de SALM. De SSers worden daar uiteindelijk verdreven en teruggedrongen tot aan de andere oever. Daar zijn de geallieerden even goed weggekomen! Een tiental parachutisten ontbreekt op het appel, ze werden door de Duitsers gevangen genomen en weggebracht naar het kasteel van PETIT SPAI, waar men ze later zal terugvinden, gefusilleerd.

De confrontatie stabiliseert zich geleidelijk langs de SALM terwijl een vooruitgeschoven SS-peleton 's avonds nog probeert de rivier in te nemen langs de spoorweg, langs de weg van GRAND-HALLEUX, maar daar worden ze door artilleriesvuur gestopt. 's Avonds probeert een kleine kolonne voertuigen van hetzelfde Duits Bn ROCHELINVAL te passeren dat in handen is van airbornes van het 3de Bn van het 505de. Na een korte schermutseling laten deze laatsten de brug springen net voor de neus van de SSers, die hier weer geblokkeerd raken.

Nu ook deze uitvalsweg voor hen is afgesneden, richten de Duitse grenadiers zich naar de doortocht van PETIT SPAI, die wel weer toegankelijk is. Ik weet niet of de lichte brug reeds buiten gebruik was, maar ze stort in onder het gewicht van de eerste zware pantser van het 3de Bn van HANSEN. Resultaat: een tank valt in de Amblève, tussen de 2 steunpilaren van de brug in, waar ook al een heleboel andere brokstukken zich verzameld hebben. het gevolg hiervan is dat geen enkel voertuig de Salm op dat punt kan oversteken om de sectie van KNITTEL ter hulp te snellen. Die sectie is ondertussen serieus in het nauw gedreven te PARFONDRUY. De genie van HANSEN begint met de constructie van een voorlopige brug, maar die wordt onmiddellijk vernietigd door een batterij artillerie van de kant van BODEUX.

Om 19 h 30 vertrekken de sapeurs van de 51ste Genie van TROIS-PONTS naar MARCHE waar andere taken op hen liggen te wachten.

In de sector van PARFONDRUY zetten de gevechten om zich van het gehucht meester te maken zich wreed en wrang verder. Op de weg van COO stuit men op hevige weerstand, en deze wordt slechts overwonnen tegen de avondschemering, als het vuren van de Duitse artillerie een stuk minder accuraat wordt. De Shermans kunnen nu zonder problemen PARFONDRUY binnendringen. De oevers van de stroom nabij de kapel SAINTE-LUCIE, worden hardnekkig door goed verschanste grenadiers verdedigd. Zij maken daarbij gebruik van buitgemaakte M8- (US pantservoertuig met 37mm kanon) en M10 tanks (US tank destroyers), die wat later door de Amerikanen worden uitgeschakeld. Meerdere SSers worden gevangen genomen, maar tegen het vallen van de nacht is de plaats nog altijd niet helemaal veroverd. Op dat moment volgt er zelfs een heropleving van de Duitse activiteit, naar het schijnt te wijten aan versterkingen van het 1ste regiment van HANSEN die de Amblève zouden hebben overgestoken, met alles wat er maar voor handen was. De SSers herwinnen een gedeelte van het verloren terrein te EPILOGUE en maken zich tegen de nacht meester van de boerderij van de MAZURES.

US eenheden (de I-companie van het 117de en de D-companie van de groep LOVELADY) stellen vandaag de wreedheden vast die te RENARDMONT en te PARFONDRUY door de SSers zijn begaan, net zoals majoor STALLINGS dat gisteren te TROIS-PONTS deed. De gevangen SSers worden ondervraagd, en er wordt vastgesteld dat velen onder hen het Amerikaans uniform dragen. Een jonge soldaat van het 117de wordt in de Rue des Tanneries trouwens door zo'n vermomde SSer doodgestoken. Om deze redenen wordt aan alle GI's het order gegeven heel de tijd duidelijk zichtbaar hun gasmasker te dragen, om hen bij de eerste oogopslag te kunnen herkennen. Na het vaststellen van de wreedheden verhardt het gedrag van de Amerikaanse soldaten in de strijd aanzienlijk...

Wordt vervolgd

Vertaling: J. DEPOORTER
Tekstaanpassing: Y. LABEEUW

DRINGEND / SOLIDARITEIT / DRINGEND

Nodig deze zomer een kind van Noord-Ierland uit

EURO-CHILDREN, een organisatie die verbonden is aan Caritas Catholica, zoekt dringend 300 gastgezinnen die bereid zijn een jongen of een meisje van 9 tot 11 jaar te ontvangen.

Noodzakelijke voorwaarden:

- a. Een van de gastouders moet een voldoende kennis van het Engels bezitten.
- b. Een kind van dezelfde leeftijd hebben.
- c. Praktiserend katholiek zijn.

Zich wenden tot:

Uitsluitend telefonisch tot Mr Paul WOLFF, Abt

082/744355

Transportkosten: 7000 BEF ten laste van het gastgezin.

Van 18 oktober tot 30 november 1991 maakte Kapitein-Commandant A. VANDER MAST, commandant van het Detachement van de Ontmijningsdienst van de Landmacht te POELKAPELLE, deel uit van de ploeg waarnemers uitgezonden door de Europese Gemeenschap. Hier een relaas van de indrukken die hij daar opdeed.

JOEGOSLAVIE 18 OKTOBER - 30 NOVEMBER 1991

Maandag 07 Oktober 1991 rond 09.30 Hr krijg ik telefoon: "Commandant, kan u woensdag aanstaande om 09.30 Hr aanwezig zijn op een briefing ter voorbereiding van een mogelijk vertrek naar JOEGOSLAVIE op korte termijn?"

Mijn anders relatief rustige hartslag schakelde zonder aanvraag in een iets hogere versnelling. Inderdaad in augustus 1991 had ik mij kandidaat gesteld voor de job als EG-waarnemer maar ik had in het geheel geen rekening gehouden met het feit dat ik ook nog geselecteerd zou worden.

Toen ik 's avonds mijn echtgenote het (goede?) nieuws vertelde was de sfeer zeker niet deze van de blije en plezierige dagen. Toch moet ik hier al zeggen dat mijn echtgenote ook wist dat ik zeer graag ging en dat ik als zij zou vragen om niet te gaan, een vraag waarop ik dan misschien ja zou gezegd hebben, ik mijn verdere leven deze gemiste kans om het een en ander te beleven altijd zou beklagen. Daarom ben ik dankbaar dat ik dit heb mogen en kunnen meemaken. Ook de eenheid wens ik voor de mij geboden kans hartelijk te danken.

Op de briefing werd duidelijk dat ik niet zou vertrekken op 14 oktober, maar deel uitmaakte van de eerste reserveploeg tesamen met LtKol BONTE H. van de Infanterieschool te Arlon, Maj CUSTERS L. van het Opleidingscentrum Nr 3 te TURNHOUT en Cdt EYCKERMAN U. van Arsenaal van het Materieel te HAASDONK. Het thuisfront was weer wat gerustgesteld.

Op dinsdag 15 oktober tijdens de bespreking te BRUGGE van de verschillende offerten voor de bouw vande ontmantelingsinstallatie kwam dan het "GO"-bericht: vertrek op 18 oktober om 10.00Hr vanaf de militaire vlieghaven van MELSBROEK.

Vrijdag 18 oktober 1991, 07.00 Hr, een laatste omhelzing, wat tranen wegduwen, een paar keer slikken en weg was ik naar MELSBROEK.

Aldaar aangekomen werd onze witte uitrusting die ik bij de Zeemacht te ZEEBRUGGE afgehaald had vervolledigd met twee witte truien en een anorak "Lee Cooper". Over die "Lee Cooper" later meer.

10.45: Take off.

En zo begon voor mij een onbekend avontuur, eerst te ZAGREB en daarna te BELGRADO waar ik vier en een halve week verbleven heb.

Een volledig chronologisch overzicht geven van de activiteiten waaraan ik heb deelgenomen is niet de bedoeling van dit artikel. Wel wil ik tamelijk gedetailleerd de begeleiding van een konvooi vluchtelingen beschrijven na de val van de Kroatische stad VUKOVAR. Een stad die totaal maar dan ook totaal aan flarden

geschoten is na meer dan drie maanden belegering door het Federale (Servische) Leger JNA.

Op dinsdag 19 november krijg ik de opdracht om samen met mijn ploeg, een Duitse diplomaat die Servo-kroatisch spreekt, een Deense collega toevallig ook een ontmiijner en een Italiaanse chauffeur die alleen Italiaans spreekt, na te gaan of er aan de oprit van de autobaan ZAGREB-BELGRADO te SID een konvooi vluchtelingen gestrand is.

Onze constataties: een konvooi van 13 autobussen volgeladen met vrouwen, kinderen, waarvan het jongste 01 dag oud is, en oudere mannen (+ 60 jaar) leeft reeds meer dan twee dagen in deze bussen na de val van VUKOVAR. Na de val zijn zij uit de schuilkelders waarin zij meer dan drie maanden geleefd hadden te voorschijn gekomen. Ze werden gescheiden van de mannelijke vluchtelingen die door het JNA als potentiële militairen dus krijgsgevangenen beschouwd werden en weggevoerd werden naar krijgsgevangenkampen.

De vluchtelingen was verteld dat zij op 19 november naar KROATIE konden vertrekken over de autobaan naar ZAGREB. Dat was duidelijk niet mogelijk daar deze baan niet vrij was van mijnen en de Kroatische autoriteiten niet happig waren om zoveel vluchtelingen op te vangen. Door deze mensen te laten vertrekken naar niet bezet gebied zouden er in het door het federale leger bezette gebied geen Kroaten meer aanwezig zijn wat de annexatie bij SERVIE zou kunnen vergemakkelijken. Dit volgens de redenering van de Kroatische autoriteiten.

Dat de sanitaire en hygiënische omstandigheden allesbehalve waren hoeft geen betoog. Gebrek aan zuiver water en voeding en medische verzorging. Onder de vluchtelingen was niet alleen een pasgeboren baby en de moeder die medische verzorging nodig hadden maar ook heel wat oudere mensen en een dertienjarig meisje met een schotwonde in haar rechterbeen. Zij zou mij later vertellen dat een Servische buur uit haar straat die zij persoonlijk kent haar onder haar rechterknie had geschoten op 7 oktober met de bedoeling haar levenslang te verminken.

Na heel wat telefoons en blijven aandringen bij heel wat autoriteiten werden deze zwaarbeproefde mensen toch geholpen: een voedselpakket en warme thee werd hen bezorgd alsmede een overnachting in een grote Staatsboerderij in OVCARA. Medische verzorging was er ook ter plaatse.

De vluchtelingen smeekten ons hen niet in de steek te laten en bij hen te blijven gedurende de nacht. Zij verkozen ook IN de autobussen te blijven omdat zij vreesden dat deze anders zouden weggrijden en hen daar zouden achterlaten. Wij hebben dit met de ploeg dan ook gedaan. Dit besluit werd unaniem gekozen door de ploeg zonder, maar dan ook zonder discussie.

Gedurende die nacht kwam dan het bericht dat zij 's anderendaags 20 november via de frontlijnen en het niemandsland daartussen naar KROATIE konden vertrekken. Er was immers een akkoord en een staakt het vuren afgesproken voor 10.00 Hr 's morgens. De stemming veranderde totaal, Er was weer hoop...

Om 07.30 Hr vertrekken we na een onbijt van brood en rozebottelthee met de kolonne richting MARINCI naar het

oversteekpunt waar de vluchtelingen de bussen zouden moeten verlaten om te voet door het niemandsland en de mijnevelden de andere lijnen te bereiken en waar andere bussen op hen zouden wachten.

Enkele kilometers voor de overstek juist voor het dorp BOGDANOVCI doen we een laatste verkenning om na te gaan of alles veilig is...Het is dan 10.15 Hr. Geweer-, mortier- en artillerievuur en explosies blijven hoorbaar. Het wordt 12.00 Hr en er is nog geen staakt het vuren. Een nieuw staakt het vuren wordt via onze autotelefoon aangekondigd voor 12.30 Hr, er wordt er nog één aangekondigd voor 13.00 Hr, het wordt echter 15.00 Hr en er is van een staakt het vuren nog geen sprake. Het is werkelijk te riskant om een doorbraak te forceren zo hevig wordt er gevochten. Ook wij zijn enkele malen onder vuur gekomen en werden genoodzaakt om ons terug te trekken in de schuilkelders aldaar.

Wij moesten dus met lege handen terug en deze vluchtelingen duidelijk maken dat het echt niet ging. Dit was een zeer kritiek moment daar enkelen echt wilden te voet verder gaan. Op één of andere manier zijn we er toch in geslaagd hen te overtuigen dat het beter was mee terug te gaan met de autobussen.

Dit maal was er door de legerautoriteiten voor een betere overnachting gezorgd namelijk een grote sporthal in SREMSKA MITROVICA waar het warm was, waar er toiletten en wasgelegenheden waren, waar het Rode Kruis instond voor voedselbedeling en medische verzorging.

De volgende dag, 21 november, zijn we dan met een kolonne van 22 bussen, want ondertussen waren ook andere vluchtelingen daar naartoe gebracht, vandaar uit vertrokken om via BOSNIE-HERZEGOVINA toch KROATIE te kunnen bereiken. Deze keer lukte de oversteek wel en werden de +/- 2000 vluchtelingen in de sporthal van DJAKOVO opgevangen. Deze trip met het overstappen op een bepaalde plaats van Servische voertuigen op Kroatische duurde toch nog tot 01.00 Hr 's nachts.

Het gewonde dertienjarige meisje, MARIJANA KARULA, werd daar zij plat moest liggen in onze minibus geladen en met de beste zorgen omgeven. Daar het medisch opvangcentrum in DJAKOVO overvol lag met gewonden afkomstig uit het op die dag eveneens geëvacueerde hospitaal van VUKOVAR hebben wij haar direkt doorgebracht naar het hospitaal in ZAGREB waar wij om 09.00 Hr zijn toegekomen. De periode dat wij met de kolonne in door SERVIE gecontroleerd gebied waren, heeft zij niet geslapen; pas toen we in KROATIE aankwamen slaakte ze een enorm diepe zucht en is zij in slaap gevallen en pas bij aankomst aan het hospitaal wakker geworden.

De dankbare ogen van dit jonge meisje vergeet ik nooit, een paar dagen voor mijn vertrek ben ik ze trouwens nog gaan bezoeken en haar toestand evolueerde zeer gunstig.

Na verslag van onze gebeurtenissen te hebben uitgebracht op het Hoofdkwartier van de EG-missie te ZAGREB was een douche en zuivere kleding een ongekende luxe. Een bed was iets dat we in dagen niet meer gezien hadden en daar hebben we dan ook weer uitgebreid mee kennis gemaakt.

Er restte me nog terug te keren naar BELGRADO, daar afscheid te nemen van de collega's monitoren, de valiezen terug te maken, kadootjes te kopen voor de familie en terug te keren naar ZAGREB waar op 28 november een nieuwe groep Belgische monitoren toekwam die wij uiteraard graag zagen toekomen en niet alleen omdat zij een pot pickles van Devos+Lemmens mee hadden maar ook een paar flesjes streekbier.

Op 29 november heb ik dan mijn allerlaatste zending gedaan. Dit keer met een speciaal "Belgisch" team. Tezamen met mijn collega's THIERRY, RUDI en WILLIAM moesten we de passage van een colonne van +/- 600 voertuigen controleren aan de P-In van een opgelegde marsroute. Alles verliep daar wonderwel zeer goed. Het waren de voertuigen met personeel en materieel uit de Marshall TITO kazerne van het JNA te ZAGREB die na een blokkade van verscheidene weken door Kroatische strijdkrachten naar SERVIE konden terug keren. Het is ook daar dat het LEE COOPER team zijn ontstaan kende bij het testen van onze radio's:

"This is Cooper One, over"
 "This is Cooper Two, over"
 "This is Cooper Three, over"
 "And this is Cooper LEE, over"

Een fantastische afscheidsavond waarop een typisch Vlaams feestje geb(r)ouwd werd waar onze Hollandse collega's zo jaloers op zijn, enkele uurtjes slapen (te weinig) en hop, terug naar huis.

Een aangename verrassing wachtte mij in MELSBROEK waar mijn echtgenote en kinderen en mijn moeder en zusters mij opwachtten met bloemen en gelukwensen.

Dat ik tevreden ben dat ik veilig thuis gekomen ben, spreekt voor zich, maar tevens is het zo dat indien ik de gelegenheid krijg om terug te keren hetzij als EG-waarnemer of wie weet als "BLAUW HELM" ik niet zal aarzelen om dit te doen.

Ik houd er aan iedereen die mijn familie en mijzelf gedurende die zes weken met woord en daad bijgestaan hebben om deze periode te "OVERLEVEN" van harte te danken want het ging soms om leven om te overleven.

Zes weken is een kleine periode in een mensenleven, maar deze zes weken zijn in mijn memorie de meest intense weken die ik tot nu toe gekend heb en dat zullen zij nog heel lang blijven...

A. VANDER MAST

COMMUNICATIEPROBLEMENOrders van de Generaal aan de Bn Comd

Morgenavond rond 22.00Hr zal de komeet van Halley zichtbaar zijn aan onze hemel. Deze gebeurtenis doet zich slechts om de 75 jaar voor. Verzamel de manschappen in battledress op het paradeplein en ik zal hen wat uitleg geven over dit zeldzaam fenomeen. Indien het zou regenen, breng dan de manschappen samen in de cinemazaal van het kwartier. In dat geval zal ik hen een film tonen over dit verschijnsel.

Orders van de Bn Comd aan de Cie Comd

Op orders van de Generaal zal de komeet van Halley morgen om 20.00hr aan de hemel verschijnen. Doe in geval van regen uw mannen hun battledress aantrekken en spreek af bij de cinemazaal waar deze gebeurtenis, die slechts om de 75 jaar plaatsvindt, zal doorgaan.

Orders van de Cie Comd aan de 2 Comd

Op orders van de Generaal zal U morgen om 20.00hr van dienst zijn in battledress. De komeet van Halley zal in de cinemazaal verschijnen. Als het regent, zal de Generaal andere orders geven wat slechts om de 75 jaar gebeurt.

Orders van de 2 Comd aan de CSM

Morgen om 20.00hr, zal de Generaal in de cinemazaal verschijnen samen met de komeet van Halley. Deze gebeurtenis doet zich slechts om de 75 jaar voor. Als het regent, zal de Generaal aan de komeet het order geven tussen ons te verschijnen in battledress.

Orders van de CSM aan een Sergant

Als het morgen om 20.00hr regent, zal de beroemde Generaal Halley, 75 jaar oud, zijn komeet in battledress laten verschijnen in de cinemazaal, vergezeld van onze eigen Generaal.

Orders van de Sergant aan de troep

Geef acht. Als het morgen om 20.00hr regent, zal de beroemde Generaal Halley een komeet laten vliegen. Ik hoop dat u een respectabele houding zult aannemen. Ingerukt...

Vertaling: J. Depoorter
Tekstaanpassing: Y. Labeeuw

FONDS "E. GEORGE"

REKENING

145-8044000-43

TE LEZEN

17 secondes pour survivre

Originele titel van het werk:
SOFTLY TREAD THE BRAVE
Vertaald vanuit het Engels
Emy MOLINIE.

Dit boek geeft de geschiedenis weer van een groep Australiërs die zich in 1941 engageerden in de Royal Navy, en in het bijzonder van 2 helden, John Stuart Mould en Hugh Randal Syme. Zij werkten bij de Ontmijningsdienst, die tot stand gekomen was na het eerste Duitse luchtoffensief tegen Groot-Brittannië, en hadden als taak de verdachte tuigen te neutraliseren op Brits grondgebied.

De auteur rapporteert over de suksessen en mislukkingen van deze onontbeerlijke dienst. Hij beperkt zich evenwel niet tot het technische domein, hij toont ook aan hoe het leven van deze mannen, die zich van een uiterst gevaarlijke taak kweten, er uitzag.

Het is onmogelijk niet bewogen te worden door de intense emotie van dit boek. De typisch Britse humor voegt nog een extra facet toe aan dit boek, door het contrast dat zo gecreëerd wordt met de soms dramatische omstandigheden waarover verhaald wordt.

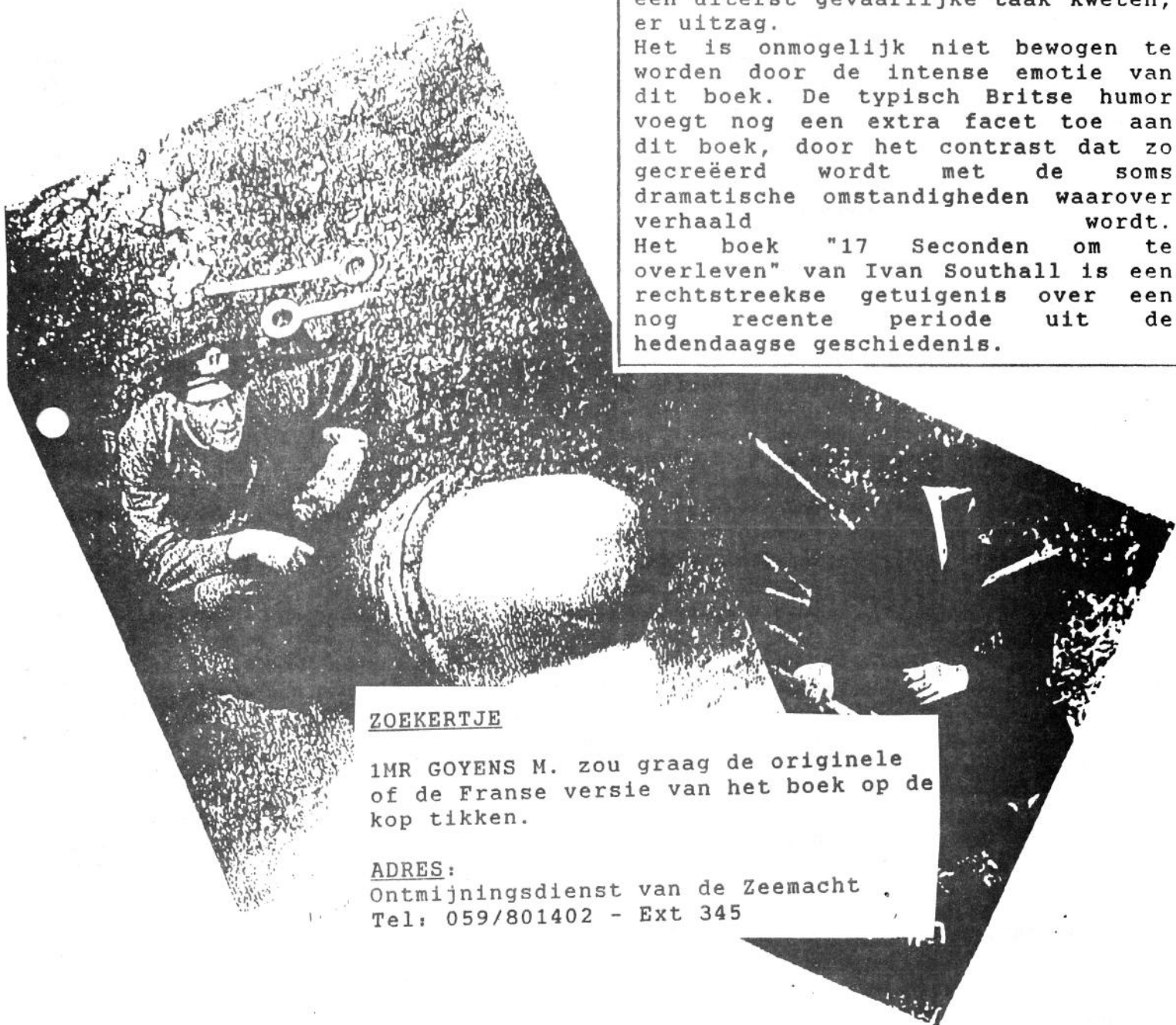
Het boek "17 Seconden om te overleven" van Ivan Southall is een rechtstreekse getuigenis over een nog recente periode uit de hedendaagse geschiedenis.

ZOEKERTJE

1MR GOYENS M. zou graag de originele of de Franse versie van het boek op de kop tikken.

ADRES:

Ontmijningsdienst van de Zeemacht
Tel: 059/801402 - Ext 345

KRIJGSMACHT
GENERALE STAF
 Divisie Personeel
 Kwartier Koningin ELISABETH
 EVEREestraat
 1140 BRUSSEL

De
 JSP-S/L

30.IX.1991

11906

Del ONTFAANKORT 203.108	
S. DEMINAGE FT.	
IN 15 Oct 91	4437
Cornic	S4
2 Cornic	Insti.
RSM	Hout
Sri	CSM
S2-S3-Mos	OC
Out	

C Log FT - Lij G IM			
IN 15 Oct 91			
Gpg	School	OC	A en L
OUT 15 OCT 91			

AAN ALLE MILITAIRE OVERHEDEN VAN DE LAND-,
 DE LUCHT-, DE ZEEMACHT EN DE MEDISCHE DIENST

(tot en met de echelon Cie of gelijkgestelde
 eenheid)

ONDERWERP : Privé-verzekeringen van militairen die op zending gestuurd worden in
 conflictgebieden.

1. Inleiding : doel van deze nota

Meer en meer worden militairen naar verscheidene conflictgebieden in de wereld gestuurd, in het kader van humanitaire operaties, zendingen ten bate van de UNO, de WEU, enz... Sommige eenheden komen in aanmerking om op zeer korte termijn tussen te komen.

Deze situaties kunnen tot juridische problemen leiden betreffende de privé-verzekeringscontracten door die militairen onderschreven. Deze nota heeft tot doel algemene informatie te verstrekken om de betrokken militairen in staat te stellen de nodige maatregelen te nemen voor hun persoonlijk geval.

2. Algemeenheden

a. De contractuele banden die er bestaan tussen een verzekeringsnemer en de verzekeringsmaatschappij behoren tot het privaat recht en Landsverdediging kan in die relaties niet tussenkomen.

b. Verschillende soorten contracten moeten in overweging genomen worden :

- levensverzekering (al dan niet gebonden aan een hypothecaire lening);
- familiale verzekering;
- ongevallenverzekering;
- andere bijzondere contracten van verzekering.

c. De Controledienst voor de verzekeringen heeft aan zijn leden verzekeraars aanbevelingen gestuurd die hen toelaten een verscheidenheid aan houdingen tegenover de verschillende contracten (behoud van dezelfde voorwaarden, verhoging van de premies, uitsluiting van verzekering) aan te nemen wanneer een situatie zoals bedoeld in Par 1 zich zou voordoen.

De betrokken militair heeft er dus alle baat bij contact op te nemen met zijn verzekeringsmaatschappij om te weten welke houding deze aanneemt in zijn specifieke situatie.

- d. Niet enkel de militairen die zich vrijwillig aanmelden of die op voorhand aangeduid worden voor bepaalde zendingen in conflictgebieden, maar ook militairen die eventueel op zeer korte termijn opdrachten moeten uitvoeren die een zeker risico inhouden kunnen problemen ondervinden. Beiden hebben in elk geval baat bij het onderschrijven van een familiale verzekering.
- e. In elk geval is het van zeer groot belang voor de betrokken militair dat hij binnen de kortste termijnen zijn verzekeringsmaatschappij zou verwittigen zodra hij aangewezen wordt voor een opdracht zoals bedoeld in Par 1.
Indien de verzekeringsmaatschappij niet op voorhand verwittigd werd kan ze elke tussenkomst weigeren bij "incidenten" waarbij een militair zou betrokken zijn die in opdracht is in een conflictgebied. In het tegenovergestelde geval is de maatschappij verplicht akte te nemen van het nieuw risico en eventueel een aanpassing van het verzekeringscontract aan de nieuwe omstandigheden voor te stellen (bv. een beperking van de eventuele tussenkomst of een bijpremie).
- f. In bijlage worden modelbrieven voorgesteld die de betrokken militairen aan hun verzekeringsmaatschappij kunnen sturen. Deze modellen kunnen uiteraard aangepast worden aan de bijzondere omstandigheden.

3. Type brief voor een levensverzekeringscontract

- a. de zending is op voorhand gekend : Bijlage A
- b. militair die mogelijks op korte termijn moet tussenkomen : Bijlage B.

4. Type brief voor een contract betreffende familiale verzekering

- a. de zending is op voorhand gekend : Bijlage C
- b. militair die mogelijks op korte termijn moet tussenkomen : Bijlage D.

De Chef van de Divisie Personeel

L. VERVERKEN
Generaal-majoor van het Vliegwezen
Vleugeladjutant van de Koning

Naam en voornaam van het
lid van het detachement
Woonplaats
Tf Privé/Kantoor

Verzekeringsmaatschappij
(Volledig adres vermelden)

Mevrouw/Mijnheer,

Op datum van ....., heb ik met uw maatschappij een levensverzekeringsovereenkomst (aanduiden of deze al dan niet gepaard ging met een hypothecaire lening) gesloten voor een termijn van ..... jaar (nummer van het contract of Ref ervan vermelden).

Bij deze meld ik U dat ik deel uitmaak van het Belgisch contingent, gestuurd naar ..... (standplaats vermelden) van ..... (datum van vertrek) tot ..... (datum van aankomst) om ..... (de reden van de opdracht opgeven).

Teneinde met kennis van zaken de risico's van mijn opdracht te kunnen inschatten, wens ik met zekerheid het lot te willen kennen dat mijn levensverzekeringsovereenkomst toebedeeld is in het geval dat ik het slachtoffer zou worden van een ongelukkig incident. Ik veronderstel meer bepaald dat de uitvoering van deze overeenkomst geen enkel probleem zal stellen wanneer het incident waarvan sprake geen uitstaans heeft met de eigenlijke uitvoering van mijn opdracht. Maar wat zal er daarentegen gebeuren als ik het slachtoffer wordt van feiten die opzettelijke gewelddaden uitmaken of andere soortgelijke gebeurtenissen? Indien deze feiten geen enkele invloed zouden hebben op de uitvoering van mijn contract, zou ik er prijs op stellen daarvan de schriftelijke bevestiging te krijgen in de vorm van een aanhangsel aan mijn polis, uitdrukkelijk verwijzend naar mijn zending met het Belgisch contingent. Indien daarentegen mijn contract moet veranderd worden, vraag ik U mij zo vlug mogelijk een ontwerp van aanhangsel aan de polis te willen voorstellen, waarbij eventuele gebeurtenissen gedurende mijn opdracht gedekt worden en mij tevens te laten weten hoeveel ik zal moeten bijbetalen, met dien verstande dat zulks maar nodig is tijdens de werkelijke duur van de opdracht.

Ik zou U dank weten mij de gevraagde elementen van antwoord zo snel mogelijk te laten geworden op volgend adres : .....

EVENTUEEL : "Gezien mijn voortijdig vertrek, verleen ik voor de ondertekening van het of de eventuele aanhangsel(s) mandaat aan ..... (de persoon vermelden) om ze in mijn plaats te ondertekenen."

U bij voorbaat dankend voor de aandacht die U aan dit schrijven zal schenken, verblijf ik,

Hoogachtend,

(Handtekening)

Naam en voornaam van het
lid van het detachement
Woonplaats
Tf Privé/Kantoor

Verzekeringsmaatschappij
(Volledig adres vermelden)

Mevrouw/Mijnheer,

Op datum van ....., heb ik met uw maatschappij een levensverzekeringsovereenkomst (aanduiden of deze al dan niet gepaard ging met een hypothecaire lening) gesloten voor een termijn van ..... jaar (nummer van het contract of Ref ervan vermelden).

Bij deze meld ik U dat ik deel uitmaak van ..... (eenheid aanduiden). Gezien de algemene opdracht van mijn eenheid, kan ik op elk moment naar een gevaarlijk gebied ergens ter wereld gezonden worden ..... (de eventuele opdracht omschrijven).

Teneinde met kennis van zaken de risico's van mijn opdracht te kunnen inschatten, wens ik met zekerheid het lot te willen kennen dat mijn levensverzekeringsovereenkomst toebedeeld is in het geval dat ik het slachtoffer zou worden van een ongelukkig incident. Ik veronderstel meer bepaald dat de uitvoering van deze overeenkomst geen enkel probleem zal stellen wanneer het incident waarvan sprake geen uitstaans heeft met de eigenlijke uitvoering van mijn opdracht. Maar wat zal er daarentegen gebeuren als ik het slachtoffer wordt van feiten die opzettelijke gewelddaden uitmaken of andere soortgelijke gebeurtenissen? Indien deze feiten geen enkele invloed zouden hebben op de uitvoering van mijn contract, zou ik er prijs op stellen daarvan de schriftelijke bevestiging te krijgen in de vorm van een aanhangsel aan mijn polis, uitdrukkelijk verwijzend naar mijn zending met het Belgisch contingent. Indien daarentegen mijn contract moet veranderd worden, vraag ik U mij zo vlug mogelijk een ontwerp van aanhangsel aan de polis te willen voorstellen, waarbij eventuele gebeurtenissen gedurende mijn opdracht gedekt worden, en mij tevens te laten weten hoeveel ik zal moeten bijbetalen, met dien verstande dat zulks maar nodig is tijdens de werkelijke duur van de opdracht.

Ik zou U dank weten mij de gevraagde elementen van antwoord zo snel mogelijk te laten geworden op volgend adres : .....

U bij voorbaat dankend voor de aandacht die U aan dit schrijven zal schenken, verblijf ik,

Hoogaachtend,

(Handtekening)

Naam en voornaam van het
lid van het detachement
Woonplaats
Tf Privé/Kantoor

Verzekeringsmaatschappij
(Volledig adres vermelden)

Mevrouw/Mijnheer,

Op datum van ....., heb ik met uw maatschappij een verzekeringsovereenkomst privé-leven afgesloten (nummer of Ref van het contract vermelden).

Bij deze meld ik U dat ik deel uitmaak van het Belgisch contingent, gestuurd naar ..... (standplaats vermelden) van ..... (datum van vertrek) tot ..... (datum van aankomst) om ..... (de reden van de opdracht opgeven).

Teneinde met kennis van zaken de risico's van deze opdracht te kunnen inschatten, vraag ik U mij schriftelijk te willen bevestigen of voormeld contract in de hele wereld toepasselijk is en bijgevolg mijn buitencontractuele verantwoordelijkheid dekt, voortspruitend uit mijn handelingen, gedragingen of onthoudingen, wanneer deze niet onmiddellijk verband houden met de uitvoering van mijn dienstprestaties.

In de veronderstelling dat zulks niet het geval is, vraag ik U mij een aanhangsel van de polis te willen voorstellen waardoor deze laatste uitdrukkelijk toepasselijk zou zijn gedurende mijn zending.

Ik zou U dank weten mij de gevraagde elementen van antwoord zo snel mogelijk te laten geworden op volgend adres : .....

EVENTUEEL : "Gezien mijn voortijdig vertrek, verleen ik voor de ondertekening van het of de eventuele aanhangsel(s) mandaat aan ..... (de persoon vermelden) om ze in mijn plaats te ondertekenen."

U bij voorbaat dankend voor de aandacht die U aan dit schrijven zal schenken, verblijf ik,

Hoogachtend,

(Handtekening)

Naam en voornaam van het
lid van het detachement
Woonplaats
Tf Privé/Kantoor

Verzekeringsmaatschappij
(Volledig adres vermelden)

Mevrouw/Mijnheer,

Op datum van ....., heb ik met uw maatschappij een verzekeringsovereenkomst privé-leven afgesloten (nummer of Ref van het contract vermelden).

Bij deze meld ik U dat ik deel uitmaak van ..... (eenheid aanduiden). Gezien de algemene opdracht van mijn eenheid, kan ik op elk moment naar een gevaarlijk gebied ergens ter wereld gezonden worden ..... (de eventuele opdracht omschrijven).

Teneinde met kennis van zaken de risico's van deze opdracht te kunnen inschatten, vraag ik U mij schriftelijk te willen bevestigen of voormeld contract in de hele wereld toepasselijk is en bijgevolg mijn buitencontractuele verantwoordelijkheid dekt, voortspruitend uit mijn handelingen, gedragingen of onthoudingen, wanneer deze niet onmiddellijk verband houden met de uitvoering van mijn dienstprestaties.

In de veronderstelling dat zulks niet het geval is, vraag ik U mij een aanhangsel van de polis te willen voorstellen waardoor deze laatste uitdrukkelijk toepasselijk zou zijn gedurende mijn zending.

Ik zou U dank weten mij de gevraagde elementen van antwoord zo snel mogelijk te laten geworden op volgend adres : .....

U bij voorbaat dankend voor de aandacht die U aan dit schrijven zal schenken, verblijf ik,

Hoogachtend,

(Handtekening)